

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Vands Afledning og Afbenyttelse af 28. Maj 1880.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1153).

Sagen sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Det foreliggende Lovforslag, som enstemmigt er vedtaget af Landstinget, gaar ud paa at ændre Loven om Vands Afledning og Afbenyttelse af 28. Maj 1880 saaledes, at de Pengebidrag, der paahviler Vandløbsinteressenter til Regulering og Vedligeholdelse af offentlige Vandløb, i Fremtiden ikke blot, som der staar i den nu gældende Lov, kan inddrives ved Udpantning, men ogsaa saaledes, at de Kommuner, der forskudsvis har udlagt Beløbene, har en fortrinsvis Adgang til at opkræve disse Bidrag paa samme Maade, som kommunale Skatter opkræves.

Aarsagen til dette Forslags Fremkomst er den, at der hidtil paa dette Omraade har hersket nogen Uklarhed i de gældende Loves Affattelse. For en Del af de paagældende Paragraffer i Vandløbslovgivningen er Udpantningsretten udtrykkelig fastsat, og i enkelte af disse Paragraffer er udtrykkelig tilføjet, at der knytter sig dertil den Fortrinsret, som jeg nys omtalte, til at opkræve Beløbene som kommunale Skatter. Denne Uklarhed med Hensyn til de forskellige Paragraffers Affattelse har imidlertid i Praksis hidtil ikke medført større Ulemper, idet det har været en almindelig anvendt Fremgangsmaade, at de Kommuner — og det gælder saavel Amts- som Sognekommuner —, som her kommer i Betragtning, har benyttet Fortrinsretten med Hensyn til Beløbenes Inddrivning. Men den nylig i Kraft traadte Tinglysningslov indeholder en udtrykkelig Bestemmelse om, at for saa vidt Fortrinsretten ikke er angivet ved Lovbestemmelser, skal saadanne Rettigheder tinglyses, for at de kan give Adgang til Udpantning, og idet man har befrygtet, at adskillige Kommuner vil stille sig modvilligt, navnlig ved Gennemførelsen af mindre Vandreguleringsanlæg, naar man skal paatage sig den store Ulejlighed, som

det er, for meget smaa Beløbs Vedkommende at gennemføre Tinglysningsforanstaltninger for en Række Ejendomme, har man i Landbrugsministeriet ment, at det var rigtigt at rette denne Uklarhed, som har været til Stede i den hidtilværende Vandløbslovgivning, og det er det, som Lovforslaget i de faa Linier, det indeholder, gaar ud paa, nemlig at det for alle de paagældende Paragraffer gælder, at der ikke blot er Udpantningsret, men, at der ogsaa skal være Fortrinsret til Inddrivning af Beløbene i Lighed med, hvad der er Tilfældet for kommunale Skatter.

Med disse Bemærkninger skal jeg tildele mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Laurson: Dette lille Lovforslag, som foreligger til Behandling her efter at være vedtaget i det andet høje Ting, nemlig Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Vands Afledning og Afbenyttelse af 28. Maj 1880, tilsigter jo en mere ensartet Affattelse af forskellige Paragraffer i vor Vandløbslovgivning. I de senere Aar er der stadig i større Udstrækning foretaget Grundforbedringsarbejder af forskellig Art, dels ved Hedeopdyrkning og Mergling, dels ved Dræning, Vandafledning og Regulering af Vandløb. Disse Kultiveringsarbejder giver ikke alene Arbejde, hvilket er prisværdigt i denne Tid, hvor vi har en saa omfattende Arbejdsløshed — ja, vi kan desværre sige, at vi har den næsten altid —, men de bevirker ogsaa en større Ydelse af Jorden og dermed et større Udbytte for den eller dem, som lader Kultiveringsarbejderne udføre. Men saadanne Arbejder, særlig Vandafledning og Vandregulering, koster ofte store Summer og bliver derfor sjældent udført mod kontant Betaling. Beløbet maa ofte tilvejebringes ved Laan med Kommunerne som Laantagere eller Garanter, og sker Betaling ikke i rette Tid, foretages der ikke saa sjældent Udpantning fra det offentlige Side. Der maa derfor være bestemte Regler i vor Lovgivning, hvorefter saadanne Udpantninger kan foretages, hvis Beløbene ikke indbetales godvilligt. Den gældende Lov af 28. Maj 1880 giver ikke tilstrækkelig Klarhed med Hensyn til denne Udpantningsret. Den har i almindelige Praksis været forstaaet saaledes, at der for saadanne Bidrag haves samme Fortrinsret, som gælder ved Inddrivning af kommunale Skatter. Loven om Tinglysnings af 31. Marts 1926 foreskriver imidlertid, at Anlægsbidrag bl. a. til Afledning af Vand, der ved offentlig Foranstaltning er paalagt